

Biblické texty:

Jeremjáš 23, 1-6: „Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův.“ Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: „Hospodin – naše spravedlnost“.

Koloským 1, 10-20: Budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseš ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů: On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a moci – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On předchází všechno, všechno v něm spočívá, on jest hlavou těla – totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých – takže je to on, jenž má prvenství ve všem. Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho oběť na kříži.

Lukáš 23, 33-43: Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať zachráni sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.“ Nad ním byl nápis: „Toto je král Židů.“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

Ježíš – Kristus – Bohem vyvolený Král

Církevní rok je u konce. Je to pro nás, křesťany, příležitost se zastavit a probrat za pomoci Božího slova uplynulý čas. Dělali jsme svým jednáním a chováním Pánu církve radost? Mohli jsme se mu líbit? Přinášela nám naše snaha o pomoc potřebným i sobě navzájem radost a pokoj? Bylo nám dopřáno pochopit něco nového, snad hlubšího, o Pánu Bohu? Udělali jsme prostě krok kupředu ve víře? Stali jsme se o něco trpělivějšími s těmi, kdo jsou jiní než my? Pokud ano, chceme ve snaze pomáhat radostně vytrvat? A máme vůbec pocit, že je za co našemu Otci děkovat? To je pár otázek nad textem z Listu Koloským.

Je pro nás Ježíš zpodobněním jinak neviditelného Boha? Jaká to musela být víra, která o Ježíši vyznala, že je prvorozený všeho stvoření – světa viditelného i neviditelného, všech mocností i vlád. Vše je stvořeno skrze něho a pro něho – a současně je Králem všeho a všech. Je to rozumem nepřijatelné, protože tenhle nej nej král přinesl sebe jako oběť na kříži.

Pár myšlenek nad Lukášovým textem:

I my bychom rádi, aby Ježíš tzv. sestoupil z kříže, aby v současnosti prokázal svou moc nějakými všem viditelně mocnými činy. Aby zachránil civilisty trpícími válkou a rozmetal nepřátelské armády (nejen na Ukrajině, ale v Africe, na Blízkém východě a kdekoli, kde je nějaký konflikt). Vyznáváme a učíme se věřit, že Ježíš je nejen král Židů, ale celého lidstva, ale kdybychom to na veřejnosti hlásali, sklidíme posměch. Ale měli bychom navzdory posměchu nacházet odvahu a sdělovat: Dostáváme zaslouženou odplatu. Připouštíme a uvědomujeme si, že máme na zlu světa svůj podíl. Volejme pokorně a vytrvale: Pane Ježíši, pamatuj na nás. Kéž uslyšíme stejnou odpověď jako kající zločinec, vědomý si své viny: „Amen, pravím ti, budeš se mnou v ráji“. Jinými slovy: Smíření se dostalo i nám. Jsme přeneseni do království Ježíše Krista, toho milovaného Božího Syna. Můžeme se radovat z účasti na dědictví svatých ve světle.

Lidem obecně vyhovuje více nově narozené miminko, král v betlémských jeslích. Můžeme si představovat, co z něho vyrostě za dobrého krále. Už jako dítě přináší dětem dárky, ty, o které si píší, i ty překvapivé. Dnešní čtení z proroka Jeremijáše nás v tom paradoxně utvrzuje. Bude králem prozíravým, bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. A jeho lid bude přebývat v bezpečí. Ale pozor, co znamená uplatňovat právo a spravedlnost podle Boží vůle? Starat se o osamocené lidi, o děti rodičů, kteří jim neumějí a nedokážou, nebo také z různých důvodů nemohou poskytnout láskyplný domov. Starejme se o lidi bez domova, tedy o ty, kdo nemají jen střechu nad hlavou, ale hlavně nemají toho, kdo by je politoval, pomohl, soucítil s nimi, měl je rád.

Bez ohledu na pocit malosti až někdy bezmoci starejme se o potřebné lidi a děti, přispíváme tak k uplatňování práva a spravedlnosti podle Boží vůle. Tak ponese ovoce dobrých skutků, budeme růst v poznání Boha a díky jeho božské slávě získáme sílu k trpělivosti a radostné vytrvalosti.

Pro církvev - na rozdíl od společnosti - platí: Ona a její členové vědí skrze víru o Božím zásahu do dějin v Ježíši Kristu. Je jim dáno znát tajemství království Božího – jeden zemřel, aby všichni měli život. Jsme společenstvím lidí zvaných k pokání, kteří mají zaslíbené odpuštění a ospravedlnění. A jsme povoláni ke službě člověku. To je ohromné ujištění pro nás v závěru tohoto složitého církevního roku, kdy začala válka na Ukrajině, kdy snad pozvolna zvládáme infekci covidu a máme se vyrovnávat se zvyšováním cen obecně, zvláště pak za elektřinu a plyn. Tak neklesejme na mysli, držme se Pána Boha a našeho početně malého obcenství, které však nese ovoce dobrých skutků. Kéž jich přibývá.